

Borba s kačami

Kdor živi v tropičnih gozdovih, se kmalu privadi na to, da pred oblačenjem obleko pregleda in pretrese. Zvečer, ko leže spat, avtomatično obrača rokave in hlačnice, da je naslednjega jutra primoran storiti nasprotno, ako se hoče obleči. Prav tako pregleda in iztrese obutev, kajti nikoli ne ve, ali se ni zahteval v njegov čevlji čez noč kakšen strupen škorpjon, pajek ali kača.

Po tropičnih krajih kar mrgoli kač. Zato ni čudno, če jih najdeš tudi v stanovanjih. Tako pripoveduje Frank Hives, da je našel v svoji postelji strupeno kačo. Opazil jo je, ko je stopil k postelji. Kača se je odvijala s klobčiča in strmela vanj ter sikala. Ker je to bila silno strupena kača, je Hives kar skočil iz hiše in poklical svoje ljudi, ki so prišli z bambusovimi palicami na pomoč. Kače ni bilo treba ubiti v sobi, ker je sama pomolala glavo skozi vrata. »Pritekel je moj pomagač z velikim nožem sekačem in takoj odsekal kači glavo«, tako pripoveduje Hives.

Nekega dne je Vivesu padla izpod stropa tik pred noge strupena mamba, ki jo je takoj

ubil s streljo iz svojega revolverja. Hives pravi: »Če bi mi gnusoba padla na ramena, bi lahko rekel svojemu življenju: Z Bogom!« O svojem najstrašnejšem primeru pripoveduje Hives sledeče: »Šel sem zgodaj spat, čez posteljo sem potegnil mrežo, da bi me komarji ne opikali. Ponoči me je zbudil neki šum. Nekaj je bilo padlo na mrežo. Mislim, da je najbrž podgana, ki je padla na razpeto moskitno mrežo. Ker je bila tema kot v rogu, sem previdno potipal po mreži: obtipal sem mrzlo ter vlažno telo kače... Kri mi je oledela. Bal sem se, da ne bi moskitna mreža popustila in se name vlegla s kačo vred. Zato sem vlekel robove mreže, da ne bi gnusoba legla name. Če bi vedel, da kača ni strupena, bi spustil mrežo in skočil iz postelje. Ali tema mi ni dala, da bi videl svojega sovražnika. Tresel sem se in v mislih sem se videl zapletenega v mrežo v objemu groznega plazivca. Ako bi se bilo to zgodilo, bi bil izid nedvomljiv: obležal bi mrtev. Zato sem jel kričati na pomoč. Pritekla sta dva zamorca, ki sta pa od strahu zbežala in vrgla luč na tla. Petrolej je začel goreti, vnela so se pa tudi tla sobe. Tako sem vsaj videl svojega sovražnika nad seboj, kajti v sobi je bilo zaradi ognja sedaj dovolj svetlobe. Bil sem v čudnem položaju: nad menoj strupenjača, pod menoj pa ogenj. Moral sem nekaj stuhitati, ako sem hotel uiti gotovi smrti. Na steni je visela moja lovska puška in ob pogledu nanjo mi je šinila rešilna misel. Uprl sem se s hrbtom v posteljo in z nogami sunil mrežo s kačo vred od sebe, skočil nato po puško in kot blaznež sprožil ves naboj v kačo. Obležala je mrtva. Pogasili smo nato ogenj.« Tako pripoveduje Hives.

Prav zanimiv dogodek s kačo nam pripoveduje tudi Schott: »Ko sem vstal, sem zagrabil škorenj, da bi si ga obul. Iztrsel sem ga, pri tem sem pa čutil čudno klopotanje. Škorenj je bil nekam težak in iz škornja se je vzpenjala kačja glava. V naslednjem trenutku sem škorenj potisnil narobe na tla,

tako da je podplat štrlel v zrak, odprtina pa bila tesno pritisnjena ob tla. Onih par centimetrov kače, ki sem jih videl, so mi dovolj pričali o nevarnosti, ki sem ji utekel. Ker nisem imel nobenega orožja, da bi gnusobo ubil, sem poklical svoje ljudi na pomoč. To je bilo vsekakor potrebno, kajti ta vrsta kač ne beži od človeka, pač pa ga napada. Še vedno sem držal škorenj in ga narobe obrnjenega pritiskal k tlem. Med mojim klicanjem sta prihitela v sobo moja kužeta, silno zvedava. Takoj sta opazila, da se nahaja v mojem škornju nekaj zanimivega in vsak je čakal, da bi prvi zagrabil za tajinstveno stvar. Dasi sem ju podil, sta se lajaje zaganjala v škorenj. Pri tem sta se tako nerodno zagnala, da sta mi izpodnesla škorenj. Odskočil sem v stran. Kača je švignila kakor pušica naravnost v mojega služabnika, ki je ravno kar pritekel v sobo, da bi mi pomagal. To se je zgodilo bliskoma. Dasi ga je kača ugriz-

nila, je služabnik golazen pobil do smrti. Par minut za tem se je služabnik že boril s smrtjo.«

V svojih spominih opisuje tudi Simons čudne dogodke s kačami. Nekega dne je sedel v družini svojih prijateljev pod drevesom.

Zanetili so ogenj, vzeli ponev, da bi si ocvrli nekaj jajc. Naenkrat je v vrelo mast padla ogromna kača. Čim so jo pobili, je že druga padla na ogenj in nato še tretja. Najbrž jih je dim omamil, zaradi česar so padale z drevesa.

Seveda vsa srečanja s kačami niso tako lahka, kot smo jih tu opisali. Večkrat je treba v teh borbah tvegati življenje, kajti v tropičnih gozdovih se kača lahko skriva in iz skrivališč naskakuje živali in človeka. Večinoma končajo te borbe z usmrtno kačo, a večkrat tudi tragično za človeka, posebno urojenca, domačina, ki nima na razpolago nikakih serumov proti kačjemu strupu. Mnogo človeških življenj končuje tudi v objemu strašnega udava, ki svojo žrtev dobesedno zdrobi.

SMEJTE SE!

Večkratni gost

Jud je bil zaprt radi goljufije. Ko ga spuste iz ječe, mu pravi jetniški nadzornik: »Upam, da se ne vidiva več tukaj.«

»Tako?« mu odgovori Jud. »Vas bodo morda prestavili?«

Ni bil cel človek

Umrl je predsednik olupševalnega društva. Njegov naslednik se ga je pri prvi seji spomnil in ga poveličeval. Med drugim je rekel: »To je bil cel človek, o tem ne more nihče dvomiti.«

»Oho,« se je oglasil neki šaljivec. »Nekaj zob mu je že manjkalo!«

Mnogo prenosa

»Te hrane ne prenesem,« pravi oče opoldne pri obedu.

Mali sinček pa odgovori: »Jaz pa mnogo prenesem: kar imam enkrat v želodcu, ne pade več ven.«

V gostilni

Gost: »He, natakak, že pol ure čakam in klidem. Ali nimate ušes?«

Natakak: »Pač, gospod, telečja z grahom.«

Otroška resničeljubnost

Učitelj je vprašal šolarja: »Tonček, kaj je tvoj oče?«

Tonček: »Tapetar.«

Učitelj: »In kaj dela?«

Tonček: »Kupuje kravje repe in iz njih dela konjsko žimo.«

UGANITE!

Dve mački se — bela in črna — lovita. Poleti je bela, pozimi pa črna bolj sita. (Dan in noč)

Po zemlji potujem prek vsake meje, — vsa skale preplezam in grem čez morje. (Senca)

Nastavlja mreže, ni ribar. Stoji na straži, ni stražar. (Pajek)

POIŠČITE!

Fantka sta izgubila sestrico in jo sedaj iščeta. Pomagajte jo iskati še vil!

KAKŠNO STAROST DOČAKAJO?

Ovca: 8—10 let

Volk: 12—15 let